

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 118. Examen Articulorum de Confirmationis Sacramento.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

Sæcul. XVI.
A.C. 1547. cimus sextus ferme in quarto comprehenderetur, hinc eadem damnatione fuit notatus, eoquod ex Sacramentorum albo Pœnitentiam expungere moliretur. Denique decimus septimus adversabatur proprio Baptismi ministerio, cum in prima illius administratione Cathecumenus admoneatur, ut mandata Dei servare teneatur, si vitam æternam ingredi velit.

§. CXVIII.

Examen articulorum de Confirmationis Sacramento.

Pall. ib. l. 9.
c. 7. n. 10. **D**iscutiebantur pariter quatuor illi articuli de Sacramento Confirmationis, ac quidem primi tres communi omnium consensu damnabantur, eoquod horum primus eam esse Sacramentum negaret, alter vero nullam gratiæ promissionem continere assereret, ac tertius denique, quo dicebatur, Confirmationem *olim nil aliud fuisse quam Catechesin, in qua adolescentiæ proximi fidei suæ rationem reddebant,* cum risu excipiebatur, pluraque allegabantur Conciliorum ac veterum Scriptorum testimonia, in quibus frequens Chrismatis, & Unctionis mentio fiebat,

bat, quæ tamen actiones ad puerorum instructionem, vel examen fidei referri non possunt, & si forte, inquiebant Patres, ejusmodi consuetudo in Ecclesia viguit, nunquam tamen ad hujus Sacramenti *essentiam* pertinuit. Hac ratione damnabatur opinio Lutheri, qui Ecclesiam, quod manuum impositionem velut Sacramentum agnoscat, redarguit, dicitque, hoc pacto panem quoque inter Sacramenta numerandum: cum sacræ Paginæ testentur, quod *fortificet*: Nos autem, jactitat Lutherus, Sacramenta depromimus ex institutione divina, quæ Confirmationi deest, ut ea proin nil aliud sit, quam ritus Ecclesiasticus, ac cæremonia Sacramentalis haud absimilis aquæ, aliarumque rerum benedictioni. Porro Calvinus tradebat, olim priscam in Ecclesia inolevisse consuetudinem, vi cuius Episcopo sistebantur adulti eo fine, ut ea, quæ in Baptismo per alios pollicebantur, jam per se ipsos rata haberent, ac promitterent jam ætatis maturitatem affecuti: postea vero inquit Calvinus, examinabantur circa Catechismi doctrinam, ut vero hic ritus magis venerandus esset, simul manuum impositio adjiciebatur. Verum propter hæreticas hasce opiniones

Sæcul XVI.
A.C. 1547.

*ruth. lib. de
capt. Babyl.*

*Calvin. l. 4.
Inst. c. 19.
S. 4.*

Sæcul. XVI nes tertius articulus a Patribus fuit
A. C. 1547. damnatus.

Circa quartum articulum, qui de hujus Sacramenti Ministro agit, quædam exorta est contentio; affirmabant enim nonnulli, quod soli Episcopo hoc Sacramentum conferre competat, ac proin Confirmatio a Sacerdote collata haud valeat, prout censuit Adrianus VI. Inde enata est difficultas, cum S. Gregorius Papa ad Januarium perscripisset, quod ad se delatum fuerit, quosdam offensionem esse passos, eo quod simplicibus Sacerdotibus vetuisset, ne baptizatis hoc sacramentum ministrarent, id vero se fecisse aiebat pro veteris Ecclesiæ more: nihilominus si nonnulli id ægre ferrent, Sacerdotibus tribueret facultatem Baptizatos in fronte deliniendi in iis Regionibus, ubi Episcopi absunt. Verum Franciscani D. Bonaventuræ solum Episcopum hujus Sacramenti Ministrum adstruentis opinioni insistentes affirmabant, quod Papa non nisi pro unica vice, ac invitus quidem singularem hanc facultatem dedisset, unice ex eo, ut populi offensionem declinaret, seu forte illud ex eo factum dicebant, quod hæc unctio a Pontifice permessa, non fuerit Confirmationis Sacramentum.

Præterea

Præterea circa ipsum testimonium ^{Sæcul. XVI.}
 ex S. Gregorio I. allegatum, haud fa- ^{A.C. 1547.}
 tis certo constat, quod sanctus iste
 Pontifex in assignato loco de Confir-
 mationis Unctione loqui intenderit,
 sed potius forte de quodam ritu mere
 Ecclesiastico, in quo Sardiæ Presby-
 teri eandem in fronte faciebant Un-
 ctionem, quam ceteri Romanæ Eccle-
 siæ Sacerdotes in pectore facere con-
 sueverant. Hæc quoque conjectura
 ex eo fulcitur, quod D. Gregorius cun-
 ctas hasce unctiones antehac ab iisdem
 Sacerdotibus factas, nequaquam irri-
 tas declaraverit, minus vero illos, qui
 hanc unctionem receperant, de susci-
 pienda Confirmatione admonuerit. In-
 super ad comprobendam prohibitionis
 factæ justitiam duntaxat Ecclesiæ Ro-
 manæ usum allegavit, nec ullam
 de Christi Domini institutione, nec
 de omnium Ecclesiarum consuetudine
 mentionem fecit.

Ceterum prolixior hæc disceptatio
 tantum effecit, ut Canoni hæc verba *Or-*
dinarius hujus Sacramenti Minister infe-
 rerentur; non deerant enim, qui hujus
 articuli nullam omnino mentionem fie-
 ri postulabant, ob auctoritatem Con-
 cillii Florentini definientis, quod Ro-
 mani

Sæcul. XVI A. C. 1547. mani Pontifices id meris Sacerdotibus ob graves causas indulgere valeant, dummodo Chrisma ab Episcopo sacratum adhibeant (*).

(*) Hanc in rem satis utiliter consuli potest Pallavicinus l. c. l. 7. c. 7. num. II. ubi Pauli Sarpi ineptias confutat.

HISTO.